

MOC A ŽIVOT, KTERÝ JE V KRVI

CECIL duCILLE

(Montego Bay, Jamajka, červen 2004)

Chtěl bych začít prvními dvěma verši z 2. kapitoly Matouše: „*Když se pak narodil Ježíš v Betlémě Judově, za dnů Herodesa krále, aj, mudrci od východu slunce přijeli do Jeruzaléma, řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil Král Židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a přijeli jsme klaněti se jemu.*“ Mudrci věděli, že se ta hvězda objeví – měla by se objevit v souhvězdí Ryb nebo Panny nebo někde jinde. Ale určitě by se měla objevit v tomto období, v období jasných nocí. Víte, že někdy jsou temné a velmi bouřlivé noci, takže nejsou vidět hvězdy? Ale toto bylo období jasných nocí. To mi říká, že se to stalo ještě před tím, než v té části světa nastalo období, kdy je obloha zatažená. Nicméně, tito muži pozorovali oblohu a na ní, díky svým znalostem a studiím, uviděli svou hvězdu. Nevím, jestli někdo z vás někdy viděl hvězdu s jasným paprskem, který svítil přímo dolů na zem. Viděli jste to někdy? Já jsem to viděl jednou v životě. Nikdo neví, proč to tak je, ale viděl jsem to; viděl jsem hvězdu, která měla jasný paprsek zářící přímo dolů. Šli jsme za tím paprskem do Kingstonu a bylo díky němu vidět až hluboko do moře. Byl to velmi jasný paprsek a takto se objevoval po mnoho nocí. Ona hvězda se chovala stejně, díky tomu mohli mudrci následovat paprsek a najít místo, které hledali. Bůh tu hvězdu použil, aby je vedl. Každý večer rozsvítil svoji lampu a vedl je, když putovali pouští, dokud nedošli do královského paláce – očekávali totiž, že se narodí v paláci. Bůh má pro nás lepší věci. Narodil se v chlévě. Amen.

Narodil se v chlévě a narodil se v době, kdy se ovce pásly venku. Ovce nebyly v chlévě. Víte, jak to chodí, ovce spí v chlévě, jen když je ošklivé počasí. Spaly v chlévě jen v zimě, takže Ježíš se nemohl narodit v zimě, protože ovce byly na loukách a pastýři také. V hostinci nebylo místo, protože Herodes přikázal, že každý se musí jít zapsat do svého města. Takže každý šel, aby se zapsal, a všechny hotely byly plné. Všichni ti lidé, co měli peníze, všichni ti významní, dostali nejlepší pokoje v hotelích. Ó, chvála Bohu! Děkujeme Bohu, že jsme dostali pokoj v hotelu, je to tak?

Jistě si pamatujete, jak jsem vám vyprávěl o naší cestě do Indie. Hotelem, kde jsme byli ubytováni, byla pro nás chatrč hinduisty, který, když slyšel, že přijedou křesťané, chtěl požehnání. Dal nám svoji chýši. To, co my bychom nazvali chatrčí, byl jeho domov. Vystěhoval celou svou rodinu a požádal nás, abychom tam bydleli. Šli jsme dovnitř. Nebyly tam žádné postele. Neviděli jsme žádné mikrovlnky. Byla tam hliněná podlaha a byl monzun – období dešťů. Lehli jsme si a spali. Amen. Toaleta byla venku, opodál. Pokud jste potřebovali, museli jste jít v dešti na toaletu. Chvála buď Bohu.

Ježíš se narodil v chlévě. Bůh nám vypráví příběh. Co v sobě Ježíš měl? Pamatujte, že Bůh vzal svůj život a vložil jej do Ježíšovy krve. Vždycky říkám: víte, že nás Bůh mohl stvořit pneumatické? Nemyslíte, bratří? Vlastně je to vzduch, kyslík ve vzduchu, který očisťuje krev v plicích. Sledujete mě? Takže kdyby Bůh chtěl, mohl nás stvořit na kyslíkový pohon. Ale Bůh nás stvořil jako Boha. Takže krev má v sobě tajemství! Bratří, já nevěřím, že ďábel znal to tajemství krve. Kdyby ho znal, nikdy by Ježíše nezabil. Slyším ďábla, jak naříká: „Ooooh, kdybych to byl věděl!“ Amen. Protože když byl Ježíš ukřižován, byl uvolněn život krve všemohoucího Boha. Amen. Byl uvolněn do ovzduší.

Vyprávěl jsem vám, že když jsem jel do Indie, přišla za mnou Kálí? Napadl mě duch smrti a já jsem vzýval krev Ježíše Krista. Viděl jsem ji, jak přichází skrze strop. Když ho ta krev zasáhla, padl k zemi a odplazil se jako had. Bůh nám poskytl něco, co přesahuje vše, co může být na zemi učiněno. Moc Boha, stvořitele vesmíru, moc živého Boha je s námi! Amen. Ano.

Znovu přemýšlím o Indii. Byli jsme v Indii a přinesli nám malou dívku; byla němá. Byl tam bratr Burt. Vložili jsme na ni ruce a ta dívka začala mluvit anglicky. To byl šok, protože ona byla Telugu. Byli jsme v Chandigarhu, ne? Měla mluvit telugsky. Když jsme jí řekli, aby promluvila, řekla anglicky: „Děkuji, Pane!“ Je něco pro Boha příliš těžkého? Ne! Je něco pro Boha nemožné? Ne!

Jediné, co potřebujete vědět, je, jestli je Jeho vůle tu věc udělat! Je Boží vůle uzdravit národy. Slyšíte mě? Na konci Zjevení Bůh řekl: „...a listí své k zdraví národů.“ (Zj 22:2)

Když mluvíme o krvi, chci abyste použili krev Ježíše Krista na každou okolnost, na každou situaci ve svém životě; na každý problém, který máte, na každou potřebu, každou žádost, kterou máte, použijte hned teď krev Ježíše Krista! Protože na zemi není žádná taková moc, jako je krev Ježíše Krista! Zajali Ježíše – On sám to zařídil; někdo říká, že Ježíše

zabili Židé. Ježíš řekl: ne. Židé Ho nezabili. Někdo říká, že Ježíše zabili Římané. Ne. Římané nezabili Ježíše Krista. Amen. Někdo říká, že my jsme zabili Ježíše. My jsme Jej nezabili. Otec poslal Ježíše na smrt. Slyšíte mě? Otec zařídil ten druh smrti, kterou měl Ježíš zemřít.

Pamatuji si, když jsem pracoval na soudu, je to několik ulic odsud na místě zvaném Soud sv. Marie, že trestem za některé zločiny bylo bičování. Bičovalo se dvěma způsoby. Buď tamaryškovým prutem – tamaryšek má dlouhé pruty, vhodné k bičování. Vzali prut tamaryšku, upletli bič a bičovali tamaryškovým prutem. Nebo bičem, kterému říkali devítiočasá kočka. Byl to kožený řemen s devíti rameny a na konci každého byla do kůže přišita olověná kulička. Takže když jste dostali ránu, prásk – dostali jste devět úderů; a každý úder měl na konci „bum“. V podstatě by pro vás bylo lepší, kdybyste krváceli, protože ten úder na konci zanechal pod kůží skrytou podlitinu, která vám po celé týdny působila křeče. Doktor vám musel pomoci, abyste se z toho dostali. Tak vypadalo bičování.

Tato devítiočasá kočka vznikla v dobách Ježíše. Římané používali devítiočasou kočku k bičování vězňů a podle jejich práva nesměl dostat vězeň více než 39 ran. Když jste mu dali 40 ran, bylo to proti zákonu. Bylo ilegální dát mu 40 ran. Proč o tom mluvím: Ježíš Kristus byl bičován a já jsem se Boha ptal: „Bože můj, proč se v Písmu mluví o tom, že ‚jeho ranami jsme uzdraveni‘?“¹ To zařídil Bůh! On to zařídil! Židé by ho nebičovali devítiočasou kočkou. Židé by ho bičovali prutem, ale On tehdy dostal devítiočasou kočkou. Jeho záda byla rozedřená, rozřezaná; první krev, která tekla, byla z bičování. Ptal jsem se Boha: „Proč?“ Řekl: „Byla to první krev.“

Jeho ranami jsme uzdraveni. Jednou v noci jsem měl horečku; velmi vysokou horečku. Zmocňovala se mě chřipka. Měl jsem nateklý krk a stupňovalo se to, a tak jsem začal volat k Bohu. Neměl jsem léky. Ležel jsem zpocený a v utrpení. Bůh přišel a mluvil mi do levého ucha. Řekl: „Jeho ranami jste uzdraveni.“ Odpověděl jsem: „Ano, Pane.“ Ale první věc, která mě napadla – že je to zjevení, poselství, že o tom musím kázat. Kazatelé jsou někdy bláhoví. Nejsou? Kazatelé jsou někdy blázniví. Když dostaneme slovo, to slovo je v první řadě pro nás samé. A když ho nejdříve prožijeme, můžeme ho předat vám. Ale když vám ho předáváme bez vlastní zkušenosti, je to mrtvé slovo. Neporozuměl jsem a On se vrátil a řekl: „Nerozumíš! Jeho ranami jsi uzdraven.“ Víte, navzdory všemu

¹ Izaiáš 53:5 – „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“

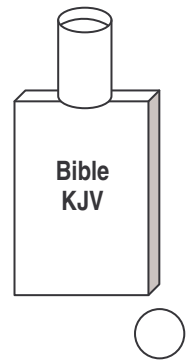
mému poznání a mému věku mi trvalo hodnou chvíli, než jsem porozuměl, co mi Bůh vlastně říká. Ne, že budu uzdraven, ne, že jsem byl uzdraven, ale že jsem uzdraven. Amen! Že jsem obdržel, že mi podává balíček, který byl zakoupen a bylo za něj zapláceno. Poslouchejte mě! Když jste spaseni, máte uzdravení živého Boha. Nemůžete přijmout spasení a odmítnout uzdravení! Víte proč? Protože stejná moc krve, která vás spasila – ta stejná moc krve vás uzdravuje. Amen. Umíme to pochopit? Lékař vám dal lék. Jakmile si lék vezmete, jste uzdraveni. To znamená, že bychom si měli nárokovat Boží nadpřirozené uzdravení! Především si musíme nárokovat Boží nadpřirozené zdraví.

Řeknu vám, co je nemoc. Nemoc je nedostatek života a přicházející smrt. Nemoc je přítomnost smrti v určité části vašeho těla. Odmítněte nemoc! „Protože jsem nemocný...“ „Protože nejsem svatý...“ Bůh nikdy neřekl nic o vaší svatosti. Nikdy neřekl jedinou věc o vašem duchovním stavu. Řekl: „Jeho ranami jste vy všichni uzdraveni!“ Amen! Amen! Mým rukám, mým nohám, mojí hlavě, mému srdci je 83 let. Téměř století, a já nepřijímám stáří. Amen! To se mnou nemá nic společného. Když zemřu, nezemřu stárím. Zemřu, protože Bůh pro mě připravil, abych šel. Všemohoucí Bůh nás učí princip, bratří. Kdybychom jen dokázali tento princip uchopit. Krev Ježíše Krista nás nejen očišťuje od všeho hříchu, ale je životem živého Boha uvnitř mého bytí. Boží živote, vzývám tě! Přijď mi na pomoc – protože smrt vstoupila do mého prstu na ruce nebo do mého palce u nohy nebo do mojí hlavy nebo někam jinam. Pane Bože všemohoucí, zachraň mě! Vzývejte krev. Vzývejte krev. Amen, amen! Mnohokrát jsem viděl, jak to funguje. Amen.

Mavis jela v roce 1994 do Afriky a dostala malárii. Netušili jsme to, a když jsme přiletěli do Londýna, sotva chodila. Téměř o sobě nevěděla. Vidím sestru Buller, jak s ní šla do letadla. Říkám: „Bože, co se jí stalo?“ Představte si, že nás vůbec nenapadlo, že by to mohla být malárie. Celý život jsme se pohybovali na místech, kde je malárie. Byli jsme tady a tam, nikdo nám nemusel říkat, že si máme brát tabletky proti malárii. Měli jsme ty tabletky, protože vláda vyžaduje, abyste je měli, ale nikdy jsme je nebrali! Amen. Protože jsme nevěřili, že bychom mohli dostat malárii, abych k vám byl upřímný. Z nějakého důvodu dostala malárii. Když jsme přijeli domů, volali jsme doktora. Myslím, že to byl bratr Doug, který mi s tím uprostřed noci pomohl. Doktor mi pak volal zpátky a řekl, že máme hned volat záchranku. Amen.

Ale víte, staly se některé zvláštní věci. Ona je v bezvědomí, já ležím na zemi. Jsem vyčerpaný. Usínám. Ve tři hodiny ráno jsem uslyšel nějaký

hluk. Vyskočil jsem ze spánku. Hnal jsem se k její posteli, rozsvítil jsem a ona tam leží stále v bezvědomí. Vidím zvláštní věc. Vidím sklenici vody, kterou jsem jí dal, jak stojí na vrchu její Bible. Její Bible stojí na výšku; položila si svou Bibli hned vedle postele. Bible stojí úplně na kraji, sklenice vody nahoře na té Bibli a ani kapka vody se z ní nevyhlila. Sklenice byla rozdělena na dvě části. Část té sklenice ve tvaru kruhu stála vedle Bible a druhá část sklenice stála nahoře na Bibli. Nevím, co to mělo znamenat, ale vím, že to byl Bůh, kdo mě probudil.

Potom jsem mluvil s Dougem. Zavolali jsme záchranku. Přišli zdravotníci, a protože stav Mavis byl kritický, začali jí přímo na místě dávat léky do žíly, naložili ji do sanitky a odvezli do nemocnice. V nemocnici vyzkoušeli všechno. Dali jí všechno, co jen mohli. Jedna sestra, která je lékařkou ve Washingtonu, zavolala do nemocnice a řekla jim, aby dali Mavis 1000 kubických centimetrů chininu. Řekli, že to nemohou udělat. Řekli, že je to nezákonné. Bratře, mají nějaký takový zákon v Nigérii? Dali byste jí 1000 kubických centimetrů, že ano? Ano. Ale víte, v Nigérii vědí, jak zacházet s malárií. Doktorka řekla, že to nemohou udělat, protože kdyby Mavis zemřela, mohli by ji žalovat. A tak jí to nedali. Upadla do kómatu. Šel jsem do nemocnice a doktor mi řekl, že se nedožije rána, protože už udělali všechno, co mohli. Dali jí hemoglobin – ta bakterie, ta nemoc ho prostě sežrala. Vypadalo to, že nic nedokáže tu malárii zastavit, nevěděli, co dělat – tak mi řekli, že se nedožije rána. To bylo v pátek večer.

Cítil jsem pokoj v Bohu. Bůh mi nedal ženu proto, aby zemřela na malárii. Byl se mnou bratr Anderson. Řekl jsem: „Bratře, pojď, chyť mě za ruku.“ A Duch Boží skrze mě říkal: „Bože, vezmi svou krev, krev Ježíše Krista a dotkni se krve Mavis. Žádáme Tě o to ve jménu Ježíše Krista.“ Šel jsem domů a lehl si do postele. Následující ráno jsem přišel do nemocnice a uviděl jsem ji, jak sedí na posteli. Zeptala se mě: „Jak jsem se sem dostala?“ Jinými slovy: „Bůh mě mohl uzdravit doma.“

Ale Bůh chtěl dát doktorům lekci. Staralo se o ni sedm lékařů. Zavolal jsem si lékaře, který měl službu, a řekl jsem: „Včera večer jste mi řekl, že moje žena bude do rána mrtvá. Dnes ráno nejenže je živá, ale je jí dobře a sedí na posteli. Co se stalo?“ Poslechněte si lékařovu odpověď: „Nic jsme neudělali.“ Řekl: „Nic jsme neudělali. V noci přišel váš Bůh a uzdravil ji. Nemáme jiné vysvětlení.“ A pak dodal: „A taky můj Bůh.“

Učedníci se ptali: „Proč se ten muž narodil slepý?“ „Zhřešil snad jeho otec?“ „Zhřešila snad jeho matka?“ Ježíš řekl: „Ne. Narodil se slepý

právě proto, aby přinesl slávu Bohu.“ (Jan 9:1-3) Amen. Byla to krev! Byla to krev! Krev je lék na všechno. Věřte mi, bratří, kdybychom dokázali věřit v krev Ježíše Krista, překonali bychom mnoho překážek. Amen.

Bůh uzdraví skupinu lidí, kteří se tu dnes sešli! Rozumíte mi? Skrze krev Ježíše Krista budete dnes uzdraveni. Amen. Bůh nás uzdravuje právě teď. Každý problém, každou nemoc, každou zlou myšlenku, všechno, co můžete – poddejte Kristu. Dotkne se vás právě teď. Amen!

Během svého života jsem viděl všechny podoby uzdravení. Viděl jsem, jak Bůh uzdravil zlé lidi. Např. muže v St. Elizabeth; byl to opiový muž. Víte, co to znamená? V Africe by mu říkali Ju-Ju, v Americe čaroděj. Amen. Na Jamajce opiový muž. Poslal pro nás, abychom se za něj modlili, protože umíral. Doktor už mu nedával naději, nevím, jakou měl nemoc. Nikdy jsem to nezjistil. Nepídil jsem se po tom. Nikdy jsem na to nepřišel. Někdo za námi poslal pro pomoc. Slyšeli o uzdravování, které se dělo v Grove Place asi 20 až 30 mil od nich. Tak jsme se rozhodli, že půjdeme přes hory a pak dolů do St. Elizabeth. Šli jsme 30 mil přes hory. Když jsme byli mladí a kázali jsme evangelium, byla to pro nás malá odpolední procházka. Nikdy jsme neměli žádnou dopravu. Nikdy jsme ani neuvažovali o kole, autě nebo něčem jiném. Šli jsme přes hory. Přešli jsme je, a když jsme dorazili na dvůr před domem, čekal nás tam dav lidí, velký dav lidí. Protože jsme chtěli mít shromáždění na náměstí, pod širým nebem, ani nás příliš nezarazilo, že jsou ti lidé na dvoře. Je to skoro legrační, že nás to nenapadlo. Naším jediným cílem bylo modlit se za toho člověka a mít svoje shromáždění. Tak jsme vtrhli do toho davu a ptali se: „Kde je ten muž?“ Odpověděli: „Tamhle v pokoji.“

Utíkali jsme do té místnosti a vložili na něj ruce. Byl zakrytý od hlavy až k patě. Kdybychom byli vnímavější, zjistili bychom, že ten muž je mrtvý. Nikoho živého by takto nepřikryli. Vtrhli jsme dovnitř, vložili na něj ruce a napomenuli ducha smrti. Byli jsme v ráži! Byli jsme nadšení! Padla na nás Boží moc... a úplně jsme se v ní ztratili. Jeden bratr se svými 250 librami živé váhy se složil na zem jak dlouhý tak široký. Zakřičel: „Halelujah!“ až se zatřásla okna. Chvála buď Bohu. Amen.

Mrtvý muž se náhle posadil. Probral se, posadil se v posteli a začal se svými vyjevenými hnědými očima rozhlížet kolem. Musel si myslet, že je buď v nebi, nebo v pekle. Přemýšlel: Kde to jsem? Až do té chvíle jsme si vůbec neuvědomili, co se vlastně stalo. Jen jsme chválili Boha, že ten nemocný byl uzdraven. Ale někdo vešel dovnitř, uviděl ho a začal

křičet. Vyběhl ven, a když vyběhl ven, lidé se začali tlačit dovnitř. Ten muž řekl, že by chtěl něco k jídlu. Dali mu všechno, co v tom domě našli, a on jedl. Spořádal všechno, co mu přinesli. Ten muž byl mrtvý. Byl tam jeho úmrtní list. Ten dav venku mu ve skutečnosti kopal hrob. Chvála buď Bohu. Chvála buď Bohu. Amen.

Krev Ježíše Krista je život všemohoucího Boha. Poté, co Ho bičovali... Víte, museli Ho nechat vykrváčet – byl to promyšlený proces, jehož cílem bylo, aby z Něho vytekla všechna krev. Proto Bůh dopustil, aby Ho zbičovali. A víte, že v Písmu se říká, že Mu dali na hlavu trnovou korunu a bili Ho třtinovými pruty. (Mat 27:29-30) Izraelský král byl bit prutem do hlavy. Dali Mu na hlavu trnovou korunu, a když do ní udeřili, trny se zabodly jako do jehelníčku a vytekla krev. Podruhé byla prolita krev. Ale Jeho ranami jsme uzdraveni!

První kapka krve byla pro uzdravení národů. Proč? Protože s první kapkou krve byl Bůh uvolněn. Ten muž měl v sobě Boží život, měl život všemohoucího Boha ve svých žilách a ve svém těle. My jsme Ho nechali vykrváčet a získali jsme každíčkou kapku té krve pro uzdravení národů. Amen. Pak to pokračovalo. Poslali Ho na Golgotu. Když tam přišli, přibili Jeho ruce hřeby na kříž a krev stékala po Jeho pažích.

Ježíš mi jednoho dne řekl: „Pojď, ukážu ti ukřižování.“ Nejlépe se to podařilo vystihnout Melu Gibsonovi. Je mi jedno, jak špatný je Mel Gibson. Nezajímají mě jeho motivy. Amen. Je mi jedno, kdo to je. Viděl jsem Ježíše krváčet a nemohl jsem myslet na nic jiného než na krev Ježíše Krista, kterou pro mne vylil. Je to jako když dáte něco do ždímačky a ždímáte to, dokud nevyteče poslední kapka. Když zabijete zvíře, pověsíte ho. Amen. Pověsíte ho za zadní nohy. Proříznete hrdlo, aby mohla vytékat krev. Bůh řekl: „Nejezte maso s krví,“(1Moj 9:4) takže rozřízneme zvíře, tak aby krev vytekla. Tímto způsobem byl Ježíš vykrváčen; Bůh to tak udělal úmyslně. Židé nezabili Ježíše. Víte co? Kdybyste tam byli v pozici hříšníků, taky byste Ho zabili. Ti lidé uvěřili pomluvám. Někteří lidé křičeli, aby Ho ukřižovali, a ani Ho neznali. Neznali Ho. Věděli jen, že někdo řekl někomu, že někdo řekl, že něco udělal tomu a tomu, že řekl, že je Bůh, a tak Ho zabili. Amen.

Život je jediným lékem na smrt. Pamatujte, každá myšlenka, která je špatná, je smrt. Každá myšlenka, která je špatná, je smrt. Někdy věříte tomu, že máte právo na špatnou myšlenku. Ano, zabijte ho. Ano, zaslouží si smrt. Ano, měli mu udělat to a to. Ano, pošlete ho do vězení. Vyšší zákon říká, že milosrdenství vítězí nad soudem. (Jak 2:13, NBK) Voda je také lékem na pýchu. Ano.

Ježíš mě zavolal a řekl: „Pojď, ukážu ti ukřižování.“ Jako mladého muže, bratří, mě Ježíš učil osobně o krvi. Chci, abyste si otevřeli Bible a od začátku do konce si přečetli, co se píše o krvi, a ujistili se, že očima svojí mysli vidíte, co se přesně stalo. Amen. Když chtěl Pilát Ježíše propustit, Ježíš mu potichu řekl: „Nemáš žádnou moc mě ukřižovat nebo zachránit.“ (Jan 19:11) Ten, kdo za to může, je Otec. Obviňujte Otce. Nevím, jak mohou někteří Židé říkat, že tento lid proti nim povstane. Amen. Je to nesmysl. V Bibli je to jasně řečeno. Ježíš řekl, že Jej vydal Otec. Ježíš mohl říci slovo, a nikdo by se Ho nemohl dotknout. (Mat 26:53) Amen.

On chtěl tu věc udělat, protože už se stala v duchu. Už se to stalo v duchovním světě. Amen. Někdo vyjde na ulici, stane se mu nehoda a zemře. Co myslíte, že se stalo? Ten člověk už byl dávno předtím mrtvý v duchovním světě. Duchové věděli, že mají právo vzít si jeho život, a věděli, že se to stane. Proto můžeme bojovat v duchu a zabránit tomu, aby se některé věci staly. Věci, které má ďábel právo udělat. Jsou určité oblasti, ve kterých se můžete pohybovat. Vstoupíte do určitých oblastí a ďábel má moc nad vaším životem. Viděl jsem, jak se to stalo některým kazatelům, například jednomu mému příteli. Byl zabit přímo na ulici, kousek od Montego Bay. Všichni to považovali za nehodu. Nebyla to nehoda. Stalo se to už dávno před tím. Šel předtím do hor na místo zvané Marunta a napadl tam vládnoucího ducha. Nebuďte troufalí, bratří. To, že máte krev, neznamená, že můžete jít proti Bohu. Pokud vám Bůh neřekl, že máte proti něčemu bojovat, nesmíte to udělat ani za použití krve. Šel do hor a vyzval vládnoucího ducha; ten duch mu řekl: „Víš, kdo jsem?“ On řekl: „Kdo jsi?“ Duch odpověděl: „Jsem Bascalou.“ Nemáš rozum, bratře. Když vám duch takto prozradí své jméno, chlubí se svojí silou. Vzávejte krev Ježíše Krista. Když se to stane, vzývejte krev Ježíše Krista. Bascalou na něj skočil – ó ano. A ten bratr, místo aby vzýval krev, na něj vyletěl a řekl: „Napomínám tě ve jménu Ježíše, jdi odsud pryč.“ V tom okamžiku na něj něco padlo. Cítil se jen zvláště; směšně, osaměle. Amen. Šel za nějakými bratry a požádal je, aby mě za ním poslali. Vracel se do svého domova. Bratři řekli: „Ne, to nemůžeme udělat.“ A tak se vydal na cestu sám. Jel ulicí na motorce. Najednou začal s něčím zápasit, vjel do zatáčky rychlostí 70 mil za hodinu. Čelně narazil do auta, které jelo v protisměru. Měl polámané snad všechny kosti v těle. Stalo se to už předtím v duchovním světě. Amen. Neposlechl Božího ducha. Amen. Mohli byste ho vykoupit. Je to krev, která vykupuje duši. Vykoupení mohla provést i církev, a tím odejmout autoritu tomu duchu, se kterým šel bojovat. Nesmíme být troufalí, ale krev Ježíše Krista může přemoci

všechny duchy. „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.*“ (Mat 28:18)

Bratří, Ježíš Kristus šel na kříž, měl hřeby v ruku, hřeby v nohu, aby všechna krev mohla vytéct Jeho ranami. Amen. Když Ho bili, všechna krev Mu stekla do břicha. Pak Mu vrazili meč pod páté žebro, přímo do srdce, a všechna krev vytekla ven – krev a voda. Amen. Říkáte si, proč; jak Bůh mohl dopustit, aby se stala taková věc? Protože Bůh chtěl, aby se to tak stalo. Každá kapka Jeho krve vytekla pro Boží lid, protože je to krev, která je životem církve.

Co se stalo s krví? Existuje mnoho teorií. Podle mého poznání vzal krev Duch svatý. Je to autorita Ducha svatého. Sledujete mě? Autorita Ducha svatého je krev Ježíše Krista. Kníže Persie měl velkou autoritu nad izraelským lidem, protože izraelský lid ho uctíval. Tento perský kníže se postavil Božímu andělu. Mocný anděl Gabriel zápasil s perským knížetem, protože nemohl porušit Boží pravidla a omráčit ho. Rozumíte? Nemohl říct: „Já jsem Gabriel, a srazím tě svou silou.“ Gabriel měl moc ho vyřídít, ale neměl autoritu. Autorita mohla přijít pouze skrze krev. Když je někde hřích, jediná autorita, která se může postavit proti hříchu, je krev Ježíše Krista. Milosrdenství vítězí nad soudem; vyšší zákon. Amen! A tak volá nebesa o pomoc, a z nebes přichází Michael. (Dan 10:10-13) Zkuste porozumět, bratří, že Gabriel to nemohl udělat, protože byl spor o to, zda lid patří Bohu, nebo ďáblu. Nerozumíte? Ďábel si dělal nárok a měl právo si nárokovat, ale Bůh řekl, že i oprávněně zajatý bude vyproštěn z jeho pout. (Iz 49:24-25) Ďábel měl oprávněný důvod si Boží lid nárokovat, protože izraelský národ ho uctíval. Ale krev Ježíše Krista prolitá od založení světa odpouští všechny jejich hříchy. Kníže Persie ztratil svůj nárok.

Jsou knížata, která si vás nárokují. Teď mě poslouchejte, blížím se k závěru. Jsou knížata, která si vás nárokují, protože jste se stali jejich kořistí. Někteří z vás jste udělali něco špatně. Mnoho z vás má ten problém po předcích. Patříte nějakému knížeti; patříte někomu jinému, ačkoli patříte Bohu. Zasáhl vyšší zákon – krev Ježíše Krista. Ale teď mě poslouchejte: poté, co za vás intervenovala krev a poté, co jste byli spaseni, se otočíte a znovu posloucháte toho knížete. Musíte být znovu vykoupeni. Zase jste se dostali do dluhů a Bůh vám teď říká: „Nárokuje si svoje právo skrze krev Ježíše Krista. Povstaňte nad zákon hříchu a smrti. Povstaňte nad zákon přestoupení, kterým jste zhřešili, a nárokuje si to – nárokuje si to teď.“ Dnes nesmíte jít spát. Přikryjte tu věc krví. Ať se Bůh ujme té situace. Amen.